

ELŻBIETA CICHLA-CZARNIAWSKA

ur. 1935; Łódź

BIOGRAM ŚWIADKA HISTORII

Elżbieta Cichla-Czarniawska urodziła się 31 marca 1935 roku w Łodzi. To poetka, prozaiczka, historyczka i krytyczka literatury. Absolwentka Liceum Ogólnokształcące Sióstr Nazaretanek w Częstochowie z 1953 roku i filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W 1955 roku zadebiutowała na łamach „Tygodnika Powszechnego” wierszami „Zabawa i Żniwo”. Tytuł magistra uzyskała w 1957 roku. Przez rok pracowała w Wojewódzkiej i Miejskiej Bibliotece Publicznej im. Hieronima Łopacińskiego w Lublinie, kończąc w tym czasie zaoczny kurs bibliotekarski. W latach 1958-1974 była nauczycielką języka polskiego w Częstochowie. Była członkiem Oddziału Częstochowskiego Towarzystwa Literackiego (do 1983 roku; przez pewien czas pełniła tam także funkcję skarbnika i sekretarza) oraz wykladała w prowadzonym przy nim studium humanistycznym. W 1977 roku obroniła na Uniwersytecie Łódzkim rozprawę doktorską poświęconą twórczości Jalu Kurka, napisaną pod kierunkiem prof. Jerzego Starnawskiego. Od 1976 roku należała do Związku Literatów Polskich. Członkiem jego lubelskiego oddziału została w listopadzie 1981 roku. W czerwcu 1983 roku przeniosła się na stałe do Lublina. Jej mąż, Henryk Czarniawski pracował na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej, a Elżbieta Cichla-Czarniawska zajęła się twórczością pisarską. W latach 1984–1988 wchodziła w skład Komisji Rewizyjnej Oddziału Lubelskiego ZLP. Od 2006 roku należy do Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Autor biogramu	Agnieszka Góra-Stępień
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"